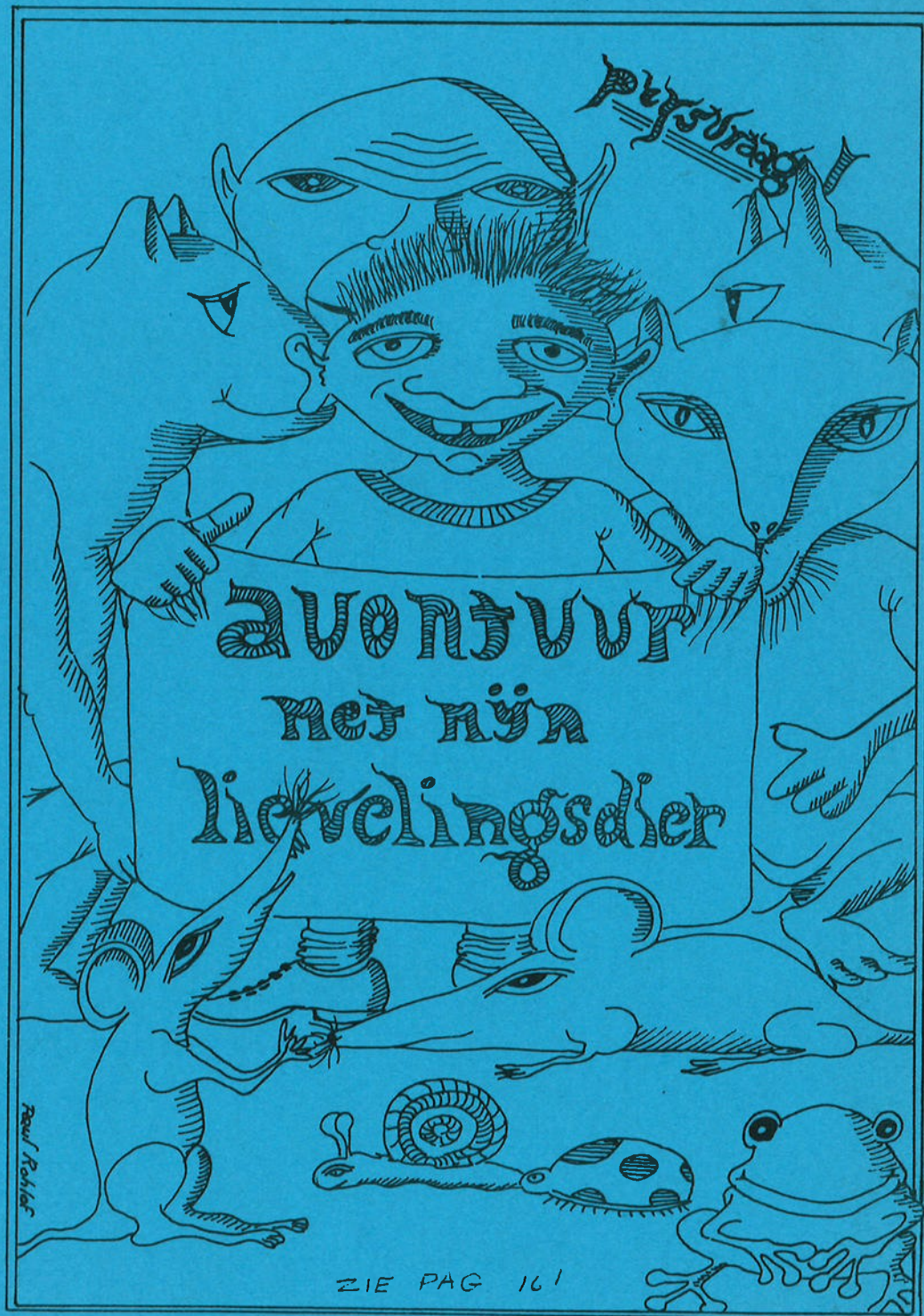

REDAKTIE RAADSHEER

Tineke van Beers	
Hogerbeetsstraat 6	176404
Dieneke Biemans-van Bennekom	
Fagelstraat 25	174568
Mieke Koopman	
Joh. de Wittstraat 31	177524
Rita Liang-De Coursey (secretariaat)	
Fagelstraat 39	155886
Maarten Mentzel	
Joh. de Wittstraat 38	172570
Matthia Tacken	
Joh. de Wittstraat 57	154756
Arnoud v.d. Vorst	
Warmonderweg 25	173847

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn
Arnoud van der Vorst

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de vereniging.
Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

De Raadsheer verschijnt vijf maal per jaar.

Redactie-adres : Fagelstraat 39
Copyright : Aan de redactie
Postgiro : 4193645 Vereniging
Raadsherenbuurt
te Leiden

BESTUUR VERENIGING RAADSHERENBUURT

Huib Bartels, penningmeester	
Fagelstraat 19	171635
Guus Onderwater, voorzitter	
Joh. de Wittstraat 26	170017
René Elkerbout	
Hogerbeetsstraat 6	173319
Annette Schriever, coord. Raadsheer	
Fagelstraat 1	170215
Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Maarten Vrieze,	
Joh. de Wittstraat 29	173115
Yvonne v.d. Werf, secretaris	
Van Oldenbarneveltstraat 3	155645

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Contacten met de gemeente Leiden: René Elkerbout	
Hogerbeetsstraat 8	173319
Werkgroep Openlucht-theater: John Marks	
Joh. de Wittstraat 23	172310
OPA: Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Coord. 3-oktober maaltijd: Ans van Tilburg	
Joh. de Wittstraat 32	153431
Kraakwagen-ruilbeurs: Annette Schriever	
Fagelstraat 1	170215
Centrale Meldingspost voor verhuizingen, geboortes e.d.: Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Telefooncirkel: Atie Van Wely	
Warmonderweg 27	170910
Depot boek 60 jaar Raadsherenbuurt; tevens Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:	
Rob Mante	
Joh. de Wittstraat 3	154770

GEMENGD NIEUWS

Af te halen:

Zitbank, 190 x 90 x 31 cm
10 cm dikke schuimrubber
matras, uitstekend te gebruiken
als noodslaapplaats voor 1
persoon. Losse rugleuning is
aan muur te bevestigen. Af te
halen, na even bellen bij Atie
van Wely, Warmonderweg 27.

Af te halen:

Kinderfiets (5-6 jr):
Kinderfiets (7-8 jr)
Zwaar plastic hoes voor fiets
Fam. Liang
Fagelstraat 39
tel. 155886

Oppas Nodig?

Karin Liang (12 jr)
Fagelstraat 39
tel. 155886

kan voor u oppassen tot
's avonds 21.00 uur

Geboren:

30 maart 1990
Pol Juffermans
Van Oldebarneveltstraat 32

Te huur gevraagd:

Een woning in de Raads-
herenbuurt, voor de maand
september 1990 t.b.v. een gezin
met twee kleine kindertjes.
Inlichtingen: Caroline Hudig,
tel. 177525

Gevonden in de Johan de
Wittstraat:
Kinderhorloge
Fam. Poelmann, tel: 171340

Van de redactie

Nou, nou dat was me wat. Bijna was deze Raadsheer helemaal niet
verschenen. U ziet het er misschien niet zo aan af, maar voor er een
nummer van de Raadsheer bij u in de bus glijdt heeft er een heel
proces plaatsgevonden: Vergaderen, schrijven, mensen benaderen voor
interviews of artikeltjes, tekenen, uiteindelijk al het verzamelde lezen en
beslissen wat er in komt als laatste stap voor de "technische" reeks
begint: typen, plakken, corrigeren en naar de drukker.

Zaten we daar bij elkaar op de afgesproken dag en het afgesproken
uur, viel er niks te lezen

Misschien juist daarom is dit een zeer gevarieerd nummer geworden.
Ik wil in het bijzonder uw aandacht vestigen op de prachtige
middenplaat getekend door Paul Rohlof. Neem dit nummer mee op
vakantie samen met bloknoot, pen en viltstiften en de kinderen zijn
uren zoet achterin de auto ... bij inleveren van verhaal of plaat maken
ze nog kans op een prijs ook. Thuis kleuren of schrijven mag natuurlijk
ook.

N.B. kopiëren is toegestaan en voorkomt ruzie.

Trouwens helemaal niet zo'n gek idee om deze Raadsheer bij het
vakantieleesvoer te stoppen. Als u uitgelezen bent kunt u zelf ook aan
de slag: Herinnert u zich onze serie over kunst in huis nog? In dit
nummer vindt u een aflevering van de hand van Jos Biemans, in het
volgende nummer kan uw verhaal staan. Dus ... heeft u iets "kunstigs"
in huis waar een verhaal aan vastzit, schroom niet en schrijf het op.
Misschien tikt u deze vakantie wel iets moois op de kop.

De verdere inhoud van deze Raadsheer laat ik aan uw eigen
leesvaardigheid over. Rest mij enkel nog een ieder een geweldige zomer
en vakantie, waar ook ter wereld, toe te wensen.

Tineke van Beers

In een van de vorige nummers van de Raadsheer schreef Tineke van Beers over een kunstwerk bij haar in huis waaraan zij zeer gehecht is. De redactie heeft besloten om voortaan in elke aflevering van de Raadsheer ongeveer één pagina voor dergelijke ontboezemingen vrij te maken en nodigt de buurtbewoners uit een stukje te schrijven over het favoriete kunstwerk in hun huis.

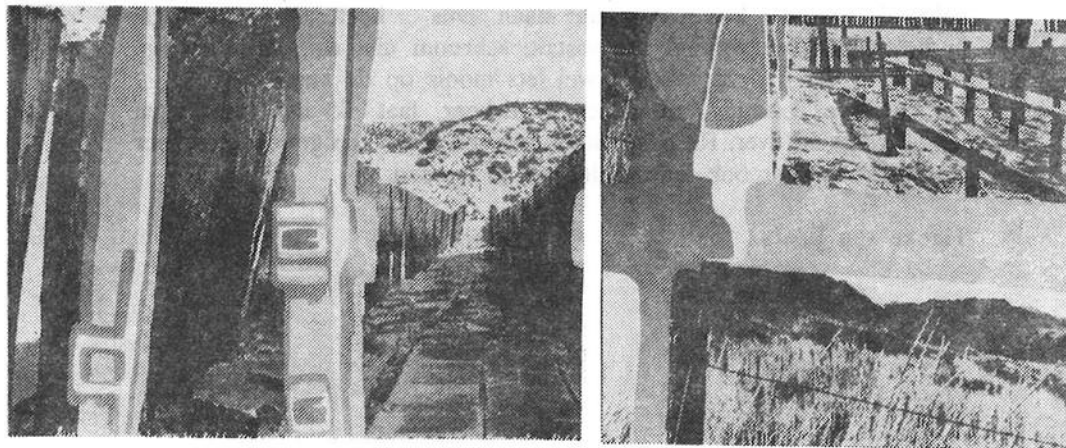
'Een ansicht uit de voortijd'

Op het Instituut voor Nederlandse taal- en letterkunde van de Rijksuniversiteit te Utrecht werden in de jaren '70 regelmatig tentoonstellingen georganiseerd.

De catalogi bij die bescheiden exposities waren eenvoudige, gestencilde boekjes, die echter - wat hun uiterlijk betreft - direct opvielen door hun fraaie omslag. Die waren het resultaat van de creativiteit en de inspanningen van Harry Schalken, een der studentassistenten. Harry had een Utrechts winkelpandje omgetoverd tot een grafisch atelier en liet zich door niemand voorschrijven in hoeveel jaren hij zijn studie moest voltooien. Hij verdeelde zijn tijd over zijn vrienden, de boeken en het zeefdrukken. Wat dat betreft is er niets veranderd, als part-time leraar Nederlands houdt hij nog steeds voldoende tijd over voor zijn werk als

gebochelde Sigmund Zwiebelträger. Voornoemde pil heb ik nooit uitgelezen. Dat krijg je wanneer soms veertig dozen boeken in het formaat van kleine hutkoffers plotseling voor je neus opdoemen. Het meisje op het fietsje zag mij aan voor ene Koekepeer, kennelijk een kindervriend uit de buurt. Iets in haar blik deed mij denken aan Friezen en Drenten en aan een Surinaamse vrouw die de scepter zwaaide in de afvallemmer van een koffiешop. We kwamen op de hoek aan en sloegen linksaf. Nog steeds kon ik niet vermoeden dat een hevige verliefdheid mij zou gaan kwellen. We kwamen buurtgenoten tegen die informeerden naar de afloop van mijn reis in de Sovjet-Unie. Ik raadde hen aan, De Paadсkeep te lezen en zeeg genietend van het weer en de belangstelling neer op een bankje. Johanna zat niet naast me en tijdens de verdere reis werd mijn alertheid flink op de proef gesteld om deze situatie voor te blijven. Pas helemaal op het eind, in de winkel van de bakker, was er het eerste aarzelende contact met Johanna. Ik vond haar heel lief maar tegelijkertijd voelde ik me onzeker en stak de angst om afgewezen te worden de kop op. Maar ik ben de situatie voorgebleven!

Paul van Tilburg (Gerard Schelvis)

Hun borsten waren kleurrijke kostuums en zongen á capello met gelaarsde mannen, weemoedige en levendige liederen.

(Paul Rohlof, Een Transaziëreis 2)

Reis over het trottoir

Zaterdagmorgen, rond de klok van negen. Vol goede moed doorstaken wij de voortuin over een pad van betontegels, waarvan de grijze kleur me deed denken aan de beroemde voorgevel van de Rabobank te Beetsterzwaag. In de stenen richel onder het tuinhek met kapotte sluitwerk ontbrak een baksteen. In de daardoor ontstane ruimte lag een kleurrijke glazen knikker.

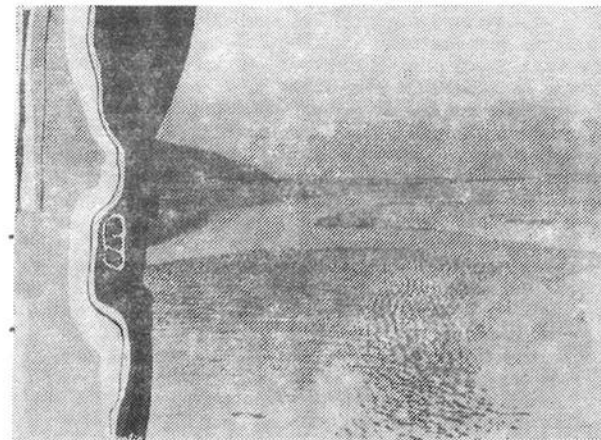
Johanna raapte hem op en schonk hem luchtig aan mij. Vannacht heeft die onder mijn hoofdkussen gelegen. We sloegen met onze onvermoeibare voeten een noordelijke richting in. De grijsheid van de stoeptegels bereikte hier een fascinerende kleurschakering, maar helaas ontwaarden we ook enkele kleine verzakkingen. Ondanks de zorgvuldigheid waarmee de stratenmaker ooit een eigen legstijl heeft trachten te creëren, was hij er niet in geslaagd baanbrekend aan het werk te gaan en lag er iets stijfs in de lijnen van de grafische vormgeving.

De aankomst bij het tuinhekje van de burens was indrukwekkend met als meest fascinerende blikvanger een hondebolus in tulbandvorm, een gedurfd "design" en vervaardigd van slechts half verteerd materiaal. Iets in de drol deed me denken aan weemoedigheid, die niemand kan verklaren en die des avonds komt, wanneer men slapen gaat. We passeerden de faecaliëenberg aan de oostzijde en konden even later op ons gemak een verliefd stel pissebedden observeren. Hun stemmige grijsheid harmonieerde volkomen met de grauwe monotonie van de stoeptegels. Johanna praatte af en toe wat in zichzelf, maar ik zag geen kans me in de discussie te mengen. Uit het elfde tuinhekje kwam een in vrijetijdstenue uitgedoste postbode. Hij tilde tijdens het lopen met machtige zwaaien armen en benen gelijktijdig omhoog. Met een klap kwamen de voeten even daarna weer terug op de grond. Deze manier van lopen die ik eens in een vooroorlogse aflevering van Monty Python gedemonstreerd zag door enkele gedrogeerde kangoeroes, heeft iets onmogelijks. Hij had een brief uit Moskou bij zich. Op de enveloppe stond in Cyrillisch schrift iets te lezen als:

Шие дит кан лезен, зал ниет вердмален ин де Москоузе метро. Ik herinnerde me dat ik ooit eens op de boot naar Marken tussen de Russen had gezeten. Het stormde hevig en na enige tijd zag ik geen onderscheid meer tussen kozakken en kotszakken. We ontmoetten een Leidse peuter die razendsnel de kindertrappers der driewieler deed rondmalen. Het kind riep herinneringen bij me op uit de tijd dat ik eens op een primitieve Voorschotense bewaarschool door leden van een knikkerclubje ben omhelsd. Ik luisterde oplettend om tussen de piepende octaven van het fietsje valse kruizen en mollen te ontdekken, maar niets detoneerde. Er kon ook niks ontploffen. Toch piepte het fietsje tonen die voorkomen in een wals van Mozart. Van de Oostenrijkse en pruik dragende Mozart herinnerde ik mij dat hij Jozef Haydn wel eens bezocht. Voornoemd feit herinnerde ik mij uit de dikke en uitputtende pil over de toondichter van de lelijke en

grafisch kunstenaar. Het principe van de zeefdruk is simpel en kan op talloze manieren worden toegepast. Harry is de kunst steeds beter gaan beheersen en combineert verschillende technieken - waaronder de fotografie - om zijn scheppingen hun eigen vorm te geven. Daardoor heeft zijn werk een uitgesproken eigen stijl gekregen.

Tegen het einde van de jaren zeventig was ik op zoek naar iets moois voor aan de muur van mijn studentenkamer, ter vervanging van een paar verbleekte posters waarop ik inmiddels was uitgekeken. Steeds bleken boeken echter harder nodig en 'echte kunst' was veel te duur. Tot mij ter ore kwam dat Harry Schalken méér maakte dan alleen omslagen voor catalogi en dat hij tegen zeer redelijke prijzen ook wel eens wat verkocht. Niet lang daarna werd ik de gelukkige bezitter van een serie van drie zeefdrukken! Een jaar of wat later volgde een tweede, soortgelijke reeks, die nu bij ons in de huiskamer hangt. Elk van de drie panelen is een collage van duin- en strandpartijen. Ze worden met elkaar verbonden door enkele abstracte elementen die over de panelen doorlopen en het geheel een eenheid laten zijn. Te zien zijn o.m. de palen en draagbalken van een theehuis dat in een noordwesterstorm met alles d'r op en d'r aan van zijn grondvesten werd geslagen en door de golven van de zee werd meegenomen. De zeefdrukken tonen in fraaie pasteltinten de stilte na de storm, een

Een ansicht uit de voortijd
175 x 45 cm.

oppermachtige natuur die weer een onverstoorbare rust uitstraalt.

Langs de onderrand van de drie zeefdrukken samen is de volgende tekst geschreven:

'Hier, uit de voortuin van het licht,
een ansicht uit de voortijd - voor jou -
uit een door golven licht
platgewalste ademloze dag van glas,
een immens blote vrede,
met slechts in een verre droom
het nevelig vermoeden van paalhoofden
die jou morgen voor de noordwester hoeden.'

Zonder opdringerig te zijn, trekken Harry's zeefdrukken heel vaak onze aandacht. Hoe vaak ook, wij zijn er nog lang niet op uitgekeken.

Jos Biemans

Harry Schalken exposeert regelmatig in zijn grafisch museum 'In den Groenen Zonck', Roosendaalsestraat 43, Wouw (N.-B.). Het museum wordt kort beschreven in het Groot Museumboek van Joost Elffers en Mike Schuyt (5de, geh. herz. dr., Amsterdam 1987, p. 421).

Ouderenbijeenkomst

18 juni 1990 werd in het verzorgingshuis "Rustenborgh" een bijeenkomst georganiseerd voor oudere bewoners van de Raadsherenbuurt, Boerhaavekwartier en Vogelwijk op initiatief van de Leidse Stichting Ouderenwerk.

Men beseftte, dat de Stichting wel werkzaam is in deze wijken, maar dat de bereikbaarheid van, en de bekendheid met de geboden voorzieningen voor de bewoners tussen spoorbaan en Warmonderweg te wensen overlaat.

Men doet zijn boodschappen in Oegstgeest, vindt zijn ontspanning in de S.W.O.O. aan de Lijtweg en kan daar ook voor veel hulp en raad terecht, maar voor bijvoorbeeld wijkverpleging, lenen van apparatuur, bezorging van maaltijden aan huis, moet men zich tot Leiden wenden, waar men niet goed bekend is omdat men er zelden meer komt.

Dat een en ander voor de mensen een probleem is, bleek wel uit de grote opkomst. De ruime conversatiezaal van Rustenborgh was geheel gevuld.

Na een korte lezing van mw. A. v.d. Vliet, rustend arts, en wonend in de Vogelbuurt, over aspecten van het ouder worden, werden de gasten aan het werk gezet.

Lijsten moesten ingevuld worden, waaruit moest blijken, hoe het met de bekendheid van zowel Leidse als Oegstgeester voorzieningen staat. Zo wil men te weten komen, wat er aan de communicatie met Leiden schort en wat er eventueel verbeterd moet worden.

Onder het nuttigen van heerlijke hapjes en drankjes werd deze taak snel geklaard.

De resultaten zullen naar wij hopen tot een betere communicatie over en weer aanleiding geven.

Atie van Wely

Hijgend kwam een Russische arbeider, met lange laarzen en een pet op, naar boven. De trein had wielcontrole. Een spoorwegwerker tikte met een staaf tegen de bestofte behuizing. Op het snalle perron lagen oude remvoeringen.

De volgende stopplaats was Perm, een ongeveer één miljoen inwoners tellende stad aan de rivier de Kama waar zich een schouwburg en een opera moesten bevinden. De bebouwing langs de spoorlijn doet niet vermoeden dat de cultuur een hoge vlucht heeft genomen in deze plaats. Zoals altijd weer oude loodsen, chaotische fabrieksterreinen en stapels hout en rommel.

De cultuur van de Russen bevalt me. Ik heb altijd van de Russische literatuur gehouden, van de beschrijvingen van de oneindige steppe die niet meer bestaat, van pelgrims, monniken en metropolieten, van Raspoetin, Kiev en de Wolga, van Tolstoi en Dokter Zjivago, Maxim Gorki en vond in Paustowski een waardig opvolger van de grote romanciers, maar al reizend begreep ik dat de wereld van de schrijvers ver af staat van het dagelijkse bestaan, dat hier hard is en zonder franje. Verhalen uit de kranten over woningnood en de daaruit voortvloeiende ellende herinnerde ik me al te goed. Ooit zal dit land ons inhalen, maar wanneer?

Met Marina samen rende ik over het perron langs het lange machtige stalen lichaam van de trein. Aan de voorzijde stond een reusachtige dubbellocomotief. Boven de frontraampjes bevond zich het oog van een grote lamp.

In de cabine was er beweging. Ik zag twee blanke machinisten. Op de terugweg stond ik even stil, hijgde en ergerde me aan mijn slechte conditie.

De provodniks in uniform gaven een teken dat iedereen naar binnen moest. Als laatsten bleven de provodniks op de perrons achter. Ze hesen zich langzaam aan kleine glimmende leuning op en klommen traag via de smalle treden naar binnen. De trein bleef nog minuten staan voordat hij langzaam en zonder signaal wegreed.

Paul Rohlof (Arnoud v.d. Vorst)

Vijftien was ze en op weg naar een vakantiebaantje.

Ze had wat landerig en verveeld tegen haar moeder aan gehangen. Die had de mogelijkheid geopperd om één van haar vage vriendinnen een helpende hand te bieden. De dame in kwestie huurde elk jaar een stand op de Pasar Malam en verkocht daar allerlei lekkers. Overmoedig geworden door de goede zaken van de voorafgaande jaren, had ze er dit jaar een tweede stand bij genomen. Het probleem zat 'm in de bemanning van deze warung. De moeder was benaderd om te hulp te schieten. Nu ging zij dus.

Terwijl ze op de bel drukte, verscheen er een oude chinese vrouw in de deuropening. Wantrouwen, verbazing en ongeloof wisselden elkaar af op het gezicht van de vrouw toen het meisje haar komst verduidelijkte met een: "Dag mevrouw Sie, ik ben de dochter van Dora". "Adoe non, hoe ken, Dora is so swart en jij bent so blank. Ik ken jou toch niet in de warung setten, de mensen, zij geloven toch niet dat jij Indisch bent?" was het vertwijfelde antwoord. Toch was de oude niet zo gauw uit het veld geslagen. De ongelovige blik maakte plaats voor een twinkeling in de ogen. "Sudah, ik weet al. Jij gaat mij maar helpen in de keuken met radjang-radjang en seg maar tante Lientje, ja?"

Het meisje was teleurgesteld. De hoop op enig vermaak in de gezellige drukte van de Pasar Malam en weer die sfeer te kunnen proeven die zij zozeer miste, werd hiermee de bodem ingeslagen.

Groente snijden dus in de keuken. Nou ja keuken ... Bij het binnengaan van de kleine woonkamer sloeg haar een lucht tegemoet die zij onmiddellijk herkende. Zo rook het bij hen thuis ook als er een verjaardag gevierd werd. De totale vloeroppervlakte van het vertrek lag bezaaid met pannetjes, potjes, raspen, borden, snijplanken, hakblok en dito mes. Twee lage krukjes maakten het tafereel compleet. Een moment had zij de neiging om zich om te draaien en weg te hollen. De oude evenwel keek haar zo stralend aan dat haar de moed ontbrak om eraan toe te geven.

Een uur en tien kilo met de hand gehakt varkensvlees later verscheen haar werkgeefster met een kopje onvervalste koppie tubruk. Het was duidelijk dat er even gepauseerd diende te worden.

De koffie ten spijt, vielen haar ogen een kwartier later toch bijna dicht. Een stapel fijngesneden uien en knoflook waren hieraan schuldig. Knoflook en ui werden afgewisseld door prei, worteltjes, paksoi,

champignons en bamboescheuten, kortom het hele groente-oeuvre van de chinees-indische keuken. Elke soort moest weer op een zeer speciale manier, naar gelang van het te bereiden gerecht, gesneden worden.

De oude en het meisje begonnen steeds meer schik in elkaar te krijgen. "Seg meis, ik ben blij dat jij mij hier helpt. Morgen leer ik je meer". Rond het middaguur verdween het oude mensje met een gemompeld, onverstaanbaar excuus naar boven.

De deur zwaaide open, een heerschapp trad de, tot keuken veroordeelde, woonkamer binnen. En het meisje wist: dit moet de-twintig-jaar-jongere-hollandse-echtgenoot van mijn werkgeefster zijn. Ze had haar moeder daar weleens over horen fluisteren.

De man werd op de voet gevolgd door een sierlijk figuurtje, gekleed in sarung en kebaja. Het meisje herkende hierin niet onmiddellijk haar keukenbazin. Mooi aangekleed was ze nu, gouden kebajaspelden sierden haar klee. In het witgepoederde gezicht de lippen rood geverfd en het grijze haarwrongetje ging verscholen onder een pruik.

Rappe handen ontruimden de bank van kranten en andere zaken, waarna de heer des huizes ging zitten. De keukenprinses vertrok naar haar domein. Het gerinkel van glaswerk, servies en pannen en de heerlijke geur die zich door de kamer verspreidde, deden vermoeden dat het middagmaal toeberaid werd.

Het meisje had moeite haar gedachten bij het raspen van de kokosnoot te houden. Uit de brei moest de santen gekneet worden, zo was haar verteld. "Kom, non, eerst eten ja. Jij ook!", geschrokken werd ze uit haar gepeins wakker. Verlegen, zich geen raad wetend met haar, nog steeds niet verklaarde, aanwezigheid zei het meisje: "Lekker tante Lientje, bami kuwa, mijn lievelingsgerecht".

Geslurp en een luide boer deden vermoeden dat ook de echtgenoot zich het gerecht liet smaken. Precieus, met getuite lippen, smikkelde tante Lien van haar bordje, onderwijl erop toezien dat het haar tafelenoten aan niets ontbrak.

Net zo plotseling als hij gekomen was, verdween de disgenoot met een joviale armzwaai ten groet. Ze probeerde hem nog met haar gemulde voetjes bij te houden, maar ze was te laat om de deur achter hem te kunnen sluiten. Even maar gingen de frele handen in een gebaar van niet-begrijpen omhoog, een schokje trok door de breekbare schouders. Voor het meisje stond nu een oude, vermoeide vrouw. Gedooft was de flikkering in de ogen, de pruik een tikje scheef op het hoofd en de

lezend op hun rug, vrouwelijk spoorwegpersoneel dat poetste en schoonmaakte. Er waren stille gangen met gesloten deuren en namaak mahoniepauelen, wagenovergangen met stalen vloerluiken, waar een oorverdovend lawaai heerste en rails en delen van het treinonderstel zichtbaar waren. Ten leste was er de restauratiewagen met open buitendeur waar af en toe een tengere kok naar het beboste landschap staarde.

Er hing een geur van gestold vet. Rijen aluminium bakjes waren achter de raamleuning geklemd. In een open hokje aan de voorzijde van de keuken scharrelden twee vrouwen rond. In het aansluitende eetgedeelte bevonden zich gedekte tafels met rode tweepersoons banken. Eén van de bedienende vrouwen was een bijna tandeloze vitale grootmoeder uit Moskou. Ze droeg zes dagen lang dezelfde hardblauwe jurk en had strenge waakzame ogen. Een enkele keer konden we deze Babousjka, die me niet onsympathiek was, aan het lachen krijgen, maar meestal keek ze ernstig, bijna op het norse af. Als iets haar niet zinde, liet ze het zonder veel plichtplegingen op luide toon merken, terwijl ze met zeemangsgang door het middenpad liep. Soms was er fruit te koop en lagen er stukken chocolade, snoepjes en ansichtkaarten op een klein tafeltje. Van de maaltijden, die weinig van doen hadden met de Haute Cuisine, is me nauwelijks iets bijgebleven. Altijd was er brood en boter. Soms was er puree met grote doperwten en worstjes. Men kon kiezen uit thee of koffie in een groot glas met houder.

In Kirov gingen de passagiers er en masse uit. Het station is niet overdekt net zo min als alle andere halteplaatsen langs de Transsiberische spoorlijn. Ik liep een somber stationsgebouw binnen en kocht van een oude man die bij een klein tafeltje stond een metaalkleurig kruisbeeld. Zegenend, het kruis hoog boven mijn hoofd houdend liep ik even later op mijn op het perron staande reisgenoten toe. Het christelijke kleinood was van een merkwaardige samenstelling. Het inwendige bestond uit gips, dat aan de achterzijde met teer was opgevuld en aan de voorzijde afgedekt met een loodlaagje. Het voorwerp zou de reis niet overleven. Op een keer haalde ik het gebroken uit mijn rugzak tevoorschijn. Het verdween op een Chinese hotelkamer in de prullenmand.

Er was een stop in de plaats Balezino. Later op de kaart kijkend besefte ik dat ik me heb vergist. Glazov moet het zijn geweest, waar ik in de frisse lucht onder een heldere hemel de trap van een spoorweg overloop beklom. Het land was vlak, in de verte zag ik donkere bossen.

amusement waren, totdat we niet meer verder konden van het lachen. Buiten bleef het donker.

Het kloppen, het doffe tikken, glijden en ratelen van de wielen onder de trein ging steeds maar door. Ondanks de uitstekende vering schudde en helde de trein soms zo erg, dat ik er onrustig van sliep en me in mijn dromen zorgen maakte over het uit de bocht vliegen van de wagons.

Woensdag 6 september

Om acht uur 's morgens werden we zonder noodzaak wakker. Ik kreeg een lieve kus van Marina op de mond. Haar lippen waren zo aangenaam, stevig en teder tegelijk dat ik er steeds naar verlangde om haar te kussen en ieder moment dat ik een kans zag probeerde ik haar er één te ontfutselen. De eerste dagen draaide ze vaak haar hoofd weg maar later werd die aanraking van onze lippen warmer en was er een heerlijke overgave.

In de eerste klas wagons waren er twee grote wastafels. Wij, die tweede keus reisden, moesten ons behelpen met een halfmond grauw metalen wasbakje in de toiletruimte. Het kraantje onder een dof stalen reservoir was niet meer dan een recht staafje dat omhoog moest worden gedrukt en vastgehouden om het water te laten lopen. Elke morgen volgde er een gebrekkige waspartij. Het toilet bestond uit een witgeverfd gietijzeren closet met houten bril en een pedaalmechanisme om de inhoud weg te werken. Tijdens het doorspoelen waren de rails door het closetgat zichtbaar. In de hoek op de vloer, die vaak vochtig was stond er een grote emmer. Er was vaak geen toiletpapier.

Buiten wisselden landschappen elkaar af. Er waren veel berkenbossen, loofbomen, coniferen, grasvelden, akkers, rivieren, houten huizen, soms met prachtig houtsnijwerk, modderwegen, torens en verlaten emplacementen. De herstkleuren waren zichtbaar. Door het groen trokken het geel en de roodbruine gloed van langzaam verdorrende bladeren. Bij de huizen waren veel kleine akkers waar met hoofddoeken getooide boerinnen in de aarde groeven.

Schrijven in de trein ging moeilijk, door het schudden kon ik de pen moeilijk richting geven en kwamen er woorden met beefflijnen.

Onze eerste gang was naar de restauratiewagen. Een lange tocht door wagons met overvolle coupé's waar stapels bagage op de bovenste banken torenden, met schakende en theedrinkende Chinezen, Duitsers

lippen net te rood in het witte gezicht. De kamer waar voor de komst van de echtgenoot nog een samenzweerderige sfeer had gehangen, was dezelfde niet meer en er was een grote afstand tussen hen.

Vijftien lentes oud was ze, en ze liep naar huis die avond omdat ze dacht dat de medepassagiers in de bus de stank van gebakken ui, knoflook en olie die rond haar hing niet zouden kunnen verdragen. Bij elke stap werd het haar steeds duidelijker dat het waarschijnlijk nooit opgehelderd zou worden waarom het de ene keer een voordeel is om een blanke te zijn, terwijl het de andere keer tegen je werkt.

Carol van Leeuwen

1988 in de Raadsherenbuurt

Ook 1988 begon voor onze vereniging met de traditionele nieuwjaarsborrel. Opnieuw was de familie Mante bereid om ons te ontvangen. Opvallend onderwerp van gesprek: de dreigende bebouwing van de Leidse Hout. Over menig glaasje werden plannen tegen deze snode voornemens beraamd.

Op 3 maart werd de algemene ledenvergadering van onze vereniging gehouden. Opmerkelijk was dat deze vergadering bijna geen doorgang vond omdat een zeer ijverige buurtbewoonster erop attendeerde dat het bestuur zich niet had gehouden aan de wijze voor- schriften die ooit, lang geleden, waren vastgelegd. Ook de niet geheel reglementaire verkiezing van Maarten v.d. Plas als nieuw bestuurslid mocht van de bereidwillige aanwezigen doorgaan. Tot sch(r)ik van de overige bestuursleden werden zij herbenoemd.

In april kreeg de Raadsheer een nieuw formaat. Ons buurtkrantje betrad het tijdperk van de p.c.! In het volgende juni nummer liet Gerard Schelvis ons daar nadrukkelijk van meegenieten.

April werd ook het hoogtepunt van de activiteiten tegen de voor- gestelde inbreuk op de Leidse Hout. Op 11 april vond de hoor- zitting plaats over o.a. de bebouwing van de Leidse Hout. De avond begon met een optocht vanuit Oegstgeest door onze buurt en eindigde bij de Paulus kerk.

Op de hoorzitting sprak ook de voorzitter van onze vereniging namens de buurt. Het was een zeer zorgvuldig voorbereide toespraak. Duidelijke taal.

Als voorzitter werd Guus ook benaderd door de schrijvende pers en de radio aan wie hij interviews verleende.

Op de hoorzitting zelf werd uiteraard duidelijk welk een miskleun het bouwen van woningen in de Leidse Hout zou worden. De protesten kwamen vanzelfsprekend niet alleen uit onze buurt.

Na afloop werd het wachten op het resultaat van ons protest. Was het een opvoering geweest nodig in een politiek spel waarvan de uitkomst al vaststond? Het antwoord ontbreekt.

Niet echter de mededeling die ons in een volgende maand bereikte: er zou niet gebouwd worden in de Leidse Hout! Dank aan allen die hebben bijgedragen tot het bereiken van dit resultaat. Daarbij, bijna zo vanzelfsprekend dat wij het bijna vergeten, de vereniging Vrienden van de Leidse Hout die uiteraard het voortouw had genomen en met wie ons bestuur op prettige wijze samenwerkte.

Toen weer wat minder problematisch: het vieren van koninginndag in onze buurt. Uiteraard moeten wij met name de kinderen bedanken voor het welslagen van dit feest. O.a. lukte het hen weer de ware nederlandse koopmansgeest tot uitdrukking te brengen.

Op 12 juni kon het nog wel, een theater voorstelling. Toen verschenen voor de kinderen de clowns Pjotr en Vladimir. Daarna was Nederland in de ban van het voetbal. Er zat, hoe spijtig ook voor de werkgroep theater en hoe zonde van al hun voorbereidingen en energie, niets anders op dan de voorgenomen voorstelling op 21 juni af te gelasten. Voor velen was er een buitengewoon goed bezocht troost programma op het museumplein in Amsterdam. Voor ons allen de troost dat we nog wat tegoeed hebben!

Er is lang gedelibereerd over de vraag wanneer het 10 jarig bestaan van onze buurt vereniging gevierd zou moeten worden. Tien

Een Transazië Reis (4)

De andere leden van de groep, die de twee aanpalende coupé's bezetten kwamen in ons compartiment. Whisky en de Russische witte wijn gingen rond en maakten de tongen los. In de komende vier weken zouden we elkaar voor een klein gedeelte leren kennen. We vertelden elkaar onze levensloop maar het meest emotionele bleef verborgen.

In die nacht vertelde ik op aandringen van Marina mijn eerste verhalen. Haar enthousiasme deed me goed, maar ik was bang dat ze hiermee de groep zou verplichten met dezelfde instemming te reageren en hetgeen ook gebeurde. De drank gaf de gewenste uitwerking van mildheid. Er kwam voldoende spraakwater. De reisverhalen kwamen los. De meesten van de groep hadden meer dan de helft van de wereld verkend. Koplopers wat betreft het bezoek aan continenten waren Anton, de verweerde mathematicus in het gezelschap van zijn zachtvaardige bijna te bescheiden vrouw en Peter: een massief gebouwde vrijgezel, die vaak grijsde waarbij zijn aangeslagen tanden zichtbaar werden. Laatstgenoemde was in korte tijd als een waanzinnige over de wereld getrokken. Nooit zou ik hem kunnen inhalen ook al was ik binnen een jaar in Turkije en Amerika geweest en bovendien had ik de steden Berlijn, Praag, Parijs, Londen en Milaan bezocht.

Hij was de eerste tijd enigszins gesloten, onttrok zich met een peinzende blik aan al te indringende discussies, maar werd later toch anecdotischer. Voor flapuit was hij niet in de wieg gelegd.

In de nacht ging het verder naar Kirov. Buiten waren slechts verdwaalde lichten zichtbaar. Soms passeerde een trein waarvan de raamlichten bijna als een bliksemflits aaneensmolten.

Graag wilde ik opblijven om het strijklicht van de vroege morgen over de denneappels te zien glijden, het bleef echter bij een vrome wens. Om vier uur 's ochtends verspreidde de groep zich over de coupé's grijze tot slaapplaatsen omgetoverde banken. De aanwezige dekens en lakens trok men over zich heen en met het hoofd op het kussen, dat aan het eind van de reis bijna zwart zou zijn, gaf men zich over aan de armen van Morpheus, god van de dromen.

Bij mij kwam de slaap niet snel. Betty, die beneden mij op de bank lag bleef ook wakker. Om de tijd te doden vertelden we elkaar een verhaal, dat aansloot op de vertelling van de heks, uit het boek "De Cycloop". Eindeloos waren de verwikkelingen van de knappe jonge toverkol in de liefde, gebeurtenissen, die dan weer treurig, dan weer

Opstel en kleurwedstrijd

"AVONTUUR MET MIJN LIEVELINGSDIER"

Wedstrijd voor kinderen tot 14 jaar.

Vertel een spannende gebeurtenis met je lievelingsdier.

Mis je hem/haar in de vakantie?

Nemen jullie je knuffeldier wel mee op reis, en wat gebeurde er toen?

Of vertel ons hoe je je dier verzorgt.

Ieder kind mag meedoen, de inzendingen worden naar leeftijd beoordeeld.

De allerkleinsten kunnen de kleurplaat inzenden.

De redactie vormt de jury.

DE PRIJS is een grote verrassing, het bestuur buigt zich daar nu over.

De eerste, tweede en derde prijs worden uitgereikt op ons buurtfeest in September, en je verhaal wordt natuurlijk afgedrukt in de Raadsheer.

Inzenden voor 1 september aan Dieneke Biemans, Fagelstraat 25. Vergeet niet je naam en leeftijd te vermelden.

Wij wensen jullie veel succes!!

jaar na de eerste gemeenschappelijke happening of tien jaar na het officiële ontstaan van de vereniging. Zelfs met behulp van de werkgroep theater en de redactie van de raadsheer kwam het bestuur niet uit dit uitermate zware vraagstuk. Misschien daarom werd het: beiden. En zo kon de buurt zich einde zomer 1988 opmaken voor de eerste viering die in het teken stond van het eerste buurtfeest tien jaar eerder. Ook toen was er sprake van een bedreigde Leidse Hout en ook toen vond o.a. een voetbal wedstrijd plaats in datzelfde Leidse Hout. Opvallende verschillen: de spelers waren toch wel iets ouder geworden, Wim Meutstege deed deze keer wel mee, en behalve Wim ook nog een geweldige massa kinderen. Het zijn er toch wel veel als je ze allemaal zo achter een bal aan laat lopen. Wie had dat tien jaar eerder kunnen voorstellen?

Na de activiteiten in de Leidse Hout was er voor de jeugd een voortreffelijke voorstelling van een clown. De aanwezige volwassenen genoten niet minder. Vervolgens een evenzeer geslaagde playback show.

"Tenslotte," schrijft Gerard Schelvis in de Raadsheer, "het laatste programmapunt: barbecue, oftewel ongemakkelijk eten in de buitenlucht...in één woord: surviving in eigen buurt." Dat zijn dus vier woorden. Om Gerard nog eenmaal te citeren: "Het was een oergebeuren, een oergezellige aangelegenheid."

In dezelfde Raadsheer waarin Gerard de actualiteit beschreef schreef Rita DeCoursey een artikel over het eerste feest, dat zij verder vergezeld liet gaan van een aantal foto's uit die tijd.

Op het 3-oktober feest had de jury een zware opgave. Bijna raakten zij de kluts kwijt tussen al die heerlijke hutspotten maar de gouden stamper ging uiteindelijk naar Liesbeth Tielenius Kruythoff.

Niet alles is gelukt. Zo leverden de vele inspanningen t.b.v. het creëren van een bibliotheek voorziening dit jaar nog niets op.

Het jaar 1988 begon voor onze buurt met een mogelijke uitbreiding en het jaar eindigde met een mogelijke uitbreiding. Aan het begin ging het om de dreigende uitbreiding met een rij huizen in de Leidse Hout. Aan het einde van het jaar ging het om een geheel vrijwillige uitbreiding. Het bestuur besloot namelijk om na vele verzoeken de belangstelling van de bewoners tot en met de Houtlaan (deze zijde) voor het lidmaatschap van onze vereniging te polsen. De belangstelling bleek redelijk groot. Het bestuur zal naar aanleiding hiervan een voorstel voor de leden formuleren.

Als je het allemaal zo op een rijtje zet wordt opnieuw duidelijk dat er veel gebeurt in onze buurt. Dat is ook dankzij het vele werk dat er veelal achter de schermen gebeurt door vaak in tijdnood verkerende maar tegelijk enthousiaste werkers. Het zijn er teveel om allemaal op te noemen. Wij danken hen allemaal.

Gelukkig zijn er steeds ook weer nieuwe medebewoners bereid om een bijdrage te leveren. B.v. als er nieuwe redactieleiden moeten komen voor de voortreffelijk uitziende Raadsheer. Of als er nieuwe bestuursleden nodig zijn of een lid van de werkgroep theater. Dank aan degenen die er weer even mee ophouden, dank aan de blijvers en ook dank aan degenen die weer een nieuwe taak oppakken.

Op deze manier zal 1989, het jaar dat onze vereniging echt tien jaar bestaat, ook weer een succes worden.

Notulen Algemene Ledenvergadering 1990

1. Opening: De voorzitter heet de aanwezigen welkom op 24 april. Hij stelt vast dat het vereiste quorum (2/3 van het aantal leden) voor het vaststellen van de statuten en het huishoudelijk reglement niet gehaald wordt. Er zijn incl. het bestuur slechts 21 leden aanwezig. De volgende vergadering voor het vaststellen van de statuten en het huishoudelijk reglement wordt gehouden op woensdag 30 mei in de Leidse Houtschool.
 2. Agenda: Er treden 2 bestuursleden af. Het bestuur heeft 2 nieuwe kandidaten voor de opengevallen functies.
 3. Notulen Algemene Ledenvergadering 1989 : Geen opmerkingen. De notulen zijn vastgesteld.
 4. Jaarverslag 1989 : Op de enquête die het bestuur heeft gehouden over het pand Rijsburgerweg hoek J. de Wittstr. zijn weinig reacties binnengekomen (2). Het bestuur zag dan ook geen reden om een bezwaarschrift in te dienen. De vergadering meent dat het hier gaat om een wijziging van het bestemmingsplan en dat men zonder meer hiertegen bezwaar dient te maken. De direkt betrokkenen kunnen dan indien nodig zelf bezwaar aantekenen. Hetzelfde geldt voor de bouw van de nieuwe school. De meningen binnen de wijk zijn hierover verdeeld. Het bestuur heeft daarom gemeend geen standpunt namens de Raadsherenbuurt te kunnen innemen.
 5. Financiële jaarverslag 1989 en jaarrekening : De penningmeester licht het geheel toe. Er wordt opgemerkt dat de opbrengst van OPA vermindert. Misschien zou het een goed idee zijn om de papiercontainer van de gemeente te verplaatsen buiten de buurt. Dit stuit op bezwaren van oudere buurtbewoners, die problemen hebben om het oude papier zolang op te slaan. Het bestuur zegt toe zich over dit probleem te zullen buigen.
 6. Verslag van de kaskommissie : Het verslag wordt voorgelezen. Het geheel is in orde bevonden.
 7. Décharge penningmeester : De penningmeester en de kaskommissie worden bedankt voor hun werk.
 8. Benoeming kaskommissie : Mw. van Zuylen en mw. P.Vermeer vormen de nieuwe kaskommissie.
- Pauze
9. Bestuurswisseling: Maarten van der Plas en Leo Tielenius Kruythoff stellen zich niet herkiesbaar. Het bestuur stelt de volgende kandidaten voor: Huib Bartels en René Elkerbout. De overige bestuursleden stellen zich herkiesbaar. Vanuit de vergadering worden geen andere kandidaten gemeld. De voorgestelde personen worden bij acclamatie benoemd.
 10. Ontwerpbegroting 1990 : Bij diverse inkomsten werden ook altijd de inkomsten uit de verkoop van het boek over de Raadsherenbuurt vermeld. Er zijn nog steeds exemplaren verkrijgbaar. Hier dient meer aandacht aan besteed te worden. De werkgroep theater heeft nog geen begroting ingediend, omdat er mogelijk maar een voorstelling is dit jaar ivm het wereldkampioenschap voetbal. Ondanks het teruglopende vermogen van de vereniging wordt voorgesteld de contributie en donatie niet te wijzigen. Ontwerpbegroting wordt aldus goedgekeurd.

Vereniging Raadsherenbuurt te Leiden

Notulen Buitengewone Algemene Ledenvergadering op 30 mei 1990

Agendapunt: vaststelling statuten en huishoudelijk reglement.

Aanwezig: 8 leden incl. bestuur.

De vergadering wordt overeenkomstig de statutaire bepalingen voorgezeten door de heer G.Onderwaater. Deze opent de vergadering en constateert dat de oproeping overeenkomstig de statutaire bepalingen heeft plaats gehad. Op 24 april heeft de voorzitter in de algemene ledenvergadering geconstateerd dat het vereiste quorum niet aanwezig was, zodat een tweede vergadering noodzakelijk was, waarin m.b.t. de statutenwijzigingen rechtsgeldige besluiten konden worden genomen. De voorzitter stelt vervolgens als agendapunt aan de orde enige wijzigingen aan te brengen in de statuten der vereniging, e.e.a. overeenkomstig een ter tafel liggend ontwerp. Bedoeld ontwerp wordt ter discussie gesteld.

Vervolgens brengt de voorzitter het voorstel tot statutenwijziging puntsge wijze en vervolgens nog eens in zijn geheel in stemming en constateert dat de buitengewone algemene ledenvergadering het voorstel met algemene stemmen aanvaardt. De vergadering machtigt vervolgens met algemene stemmen de secretaris van de vereniging de wijzigingen in de statuten bij notariële akte vast te stellen.

Daarna wordt het huishoudelijk reglement aan de orde gesteld. Onder de kop "verenigingsblad" is geen redaktiestatuut opgenomen. De vraag is of hier behoefte aan bestaat. De redactie zal in ieder geval een aantal uitgangspunten vastleggen. Een dergelijk artikel kan altijd nog toegevoegd worden. De vaststelling en wijziging van het huishoudelijk reglement is niet aangegeven. Hiervoor komt een apart art.28 waarin dit geregeld wordt: "Het huishoudelijk reglement wordt vastgesteld in de Algemene Ledenvergadering, waarvoor geen quorum vereist is." Het huishoudelijk reglement wordt met 7 stemmen voor en 1 onthouding aangenomen. Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter vervolgens de vergadering.

Leiden, 30 mei 1990.

JAARVERSLAG 1989 - Vereniging Raadsherenbuurt

1989 Begon met de traditionele nieuwjaarsborrel bij de fa. Mante.

Op 9 maart werd de Algemene Ledenvergadering gehouden in de Leidse Houtschool. De beide basisscholen werd een passend geschenk aangeboden ter gelegenheid van de opening van de Woutertje Pieterse en de heropening van de Leidse Houtschool. Een belangrijk item op deze vergadering is de voorgenomen uitbreiding van de Raadsherenbuurt. Hiervoor is een aanpassing van de statuten en het huishoudelijk reglement noodzakelijk. De vergadering betuigt zijn instemming.

Eind maart wordt er een brief naar de gemeente gestuurd naar aanleiding van de plannen voor een nieuw station. Er wordt gewezen op het belang van de Oegstgeester kant van het station.

De bewoners in het uitbreidingsgebied worden d.m.v. een schrijven ingelicht over het voornemen van de buurtvereniging om dit gebied erbij te voegen. De bewoners worden gedurende het overgangjaar op de hoogte gehouden van de activiteiten van de vereniging.

Een hoogtepunt in het verenigingsjaar is de Koninginnedag op 29 april, die in het teken staat van het 10 jarig bestaan van de vereniging. Ter gelegenheid hiervan komt er een jubileumbuurtkrant uit van de Raadsheer, waarin in kort bestek de historie van de vereniging wordt vermeld. De vrije markt, de planten- en zadenruilbeurs en de borrel waren zoals ieder jaar de vaste onderdelen van het programma. Het mooie weer zorgde voor een grote opkomst, zodat iedereen kon genieten van de inmiddels bekende "Raadsherencocktail" en het uitmunten orkest. De kinderen werden verrast met een ijscoman en een ballonnenwedstrijd, waarbij de verst geregistreeerde ballon zelfs in Hordana in Frankrijk terecht kwam. Omdat de meeste activiteiten alleen aantrekkelijk zijn voor de kleinste kinderen of de volwassenen, werd er in het Boddaerthuis 's-avonds een disco georganiseerd voor 12 tot 18 jarigen.

De werkgroep Openluchttheater verzorgde een tweetal zeer geslaagde voorstellingen met op 21 juni zuid-amerikaanse muziek en op 2 juli een optreden van het duo Zapzarap. Op 9 september tijdens het buurtfeest kon jong en oud op diverse fronten met elkaar de strijd aanbinden: bij het jeu de boule, de voetbalwedstrijd, de reuze sjoelbak, de playbackshow en niet te vergeten de skippyballenrace, die voor grote hilariteit en soms gevaarlijke situaties zorgde, waarna onder het genot van een hapje en een drankje de strijdbijl begraven werd.

Na een lange, hete zomer verwisselt op 3 oktober de gouden stamper voor de beste hutspot van eigenaar en ging naar Guusje Onderwaater.

Op 24 oktober wordt geïnventariseerd of er bij de omwonenden van het pand hoek Joh. de Wittstr. en Rijsburgerweg bezwaren bestaan tegen de herinrichting van dit pand tot studentenhuysvesting. Het aantal reacties was te minimaal om een bezwaarschrift in te dienen.

Aan het eind van het jaar heeft de vereniging zich aangesloten bij het Leids Bewonersplatform.

11. Plannen 1990 : 30 april - Koninginnedag
september - zomerfeest
3 oktober - Hutspot
januari - nieuwjaarsborrel

Het ligt ook in de bedoeling iets voor de ouderen en de leeftijdsgroep van 12 - 18-jarigen te organiseren. Alle ideeën zijn van harte welkom. Bij het ouderenwerk in de wijk doet zich het volgende probleem voor. De vraag is waar het gebied tot aan het spoor thuishoort. Voor de meesten ligt het centrum waar het gebied in Leiden onder valt te ver weg en is moeilijk bereikbaar en bij Oegstgeest voelt men zich niet echt thuis. Men is nu bezig met een behoeftepeiling aan deze kant van het spoor. Het bestuur zegt toe hier waar nodig aan mee te zullen werken.

12. Wijziging statuten en huishoudelijk reglement:

Mw. van den Broek een van de bewoners in het uitbreidingsgebied zegt dat er binnen dit gebied weinig behoefte bestaat om lid te worden. De gemeente beschouwt dit gebied echter al jaren tot het verzorgingsgebied van de Raadsherenbuurt. De wijziging van het gebied in de statuten is daarom slechts een formaliteit.

In de artikelen 11, 13 en 16 staan termijnen genoemd van 4 weken. Het bestuur stelt voor deze termijnen te verkorten. De vergadering is het hier niet mee eens. Men vindt het een goede zaak om een beroepmogelijkheid open te houden. Hieruit volgt dat alleen de art. 1, 10, 13 lid 1 gewijzigd zullen worden. De rest blijft gehandhaafd. Het huishoudelijk reglement wordt aangepast aan de werkelijkheid. De heer Mante merkt op dat het misschien wenselijk is te vermelden dat er een vertegenwoordiger van de vereniging zitting heeft in de vereniging Vrienden van de Leidse Hout. De definitieve vaststelling van de statuten en het huishoudelijk reglement komt aan de orde in de vergadering van 30 mei 1990.

13. Rondvraag

- Tineke van Beers wil zich gaan bezighouden met de kraakwagenruilbeurs. Het bestuur juicht dit van harte toe.
- De hr. Mante deelt mee dat de vereniging Vrienden van de Leidse Hout heeft geprotesteerd tegen de bouwlocaties 1, 2 en 3 in het Leidse Hout voor een openbare basisschool. Hoopt in de volgende vergadering verslag te doen van de Vereniging Vrienden van de Leidse Hout.
- De hr. Mante vindt de plaats van de glasbak en papiercontainer erg onge-lukkig gekozen. De glasbak vooral geeft erg veel overlast. Het bestuur zal nagaan of er andere mogelijkheden zijn.

14. Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 23.00 uur onder dankzegging aan de aanwezigen.

